

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Oratio interna pro puritate cordis. 44

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

MARGARITAE EVANG.

In cœlestibus aīæ prosequūtur. i. diligere te ex to
ra anima mea. Rogo deniq; per merita deificati
humani spiritus tui, fac radiare per eum diuinita
tem tuam in spiritum meum, & fac me tam ar-
denter te amare, sicut supremi spiritus angelic
te amant, id est, ex tota mente mea. Sicq; te dili-
gam cum spiritu, anima & corpore meo. In spi-
ritu quidem ad gloriam tuam, in anima ad ho-
norem tuum, & in corpore ad delicias tuas. O-
ro in super dulcissime domine Deus meus, cōut-
te omnes peccatores, & consolare omnes desola-
tas animas in purgatorio detentas. Et lux ater-
na, quæ in eis est, & ipsis, & nobis omnibus lu-
ceat. Quodque pro me, petrj largire vniuersis,
quatenus omnes tecum vnum in vinculo dile-
ctionis & pacis, & in vnitate spiritus effici me-
reamur, o vnic, aeternæ ac superdulcissime De-
us, quies benedictus in secula, Amen.

Oratio interna pro venia peccatorum, pro
susceptione venerabilis sacramēti, & pro
puritate cordis. Cap. XLIII,

Redo in Deum. Quod videlicet tu dñe in
me existas, & vita sis animæ meæ, mecūq;
semper permanebis. Quālibet enim multa
mala faciam vel feci, semper mecū secūdum ei-
sentiam tuam permanefisti, quippe cum sis vita
animæ meæ. Sed nec in teipso turbatus mihi ira-
sceris. Quia Deus immotus in teipso permanes.
Attamē amicitiā tuā subtrahis animæ peccanti,
& lumen ei gratiæ tuæ infundere recusas, ipm
lucere in ea non finis, q; diu peccatis sponte inha-
ret. Ideocq; q̄ties me peccasse deprehēdo, intus al-
log te Deū meū debeo, dicēdo: O dñe Deg meus

L I B E R . III.

ecce nunc sentio in me quod displicet tibi. Rogo
proinde per amarissimam passionem tuam, da
ut vere doleam de omnibus illis, quibus perdidisti
gratiam tuam, eaq; pure confitear, & nulla post
hac ratione committam. Evidem libenter ea cō
fiteri volo, speroq; me per gratiam tuam emen-
datius victurum, confido nihil minus & in te
Deo meo, quod illa mihi libenter ignoscere ve-
lis. Nam & amicus tuus esse, & tecum in perpe-
tuum manere desidero. Sed quia sine te nihil pos-
sum, nec tamen sine libero consensu voluntatis
meae me saluare vis, ideo te deprecor suauissime
Deus meus, qui te ipsum mecum vniuersisti, mane in
me cum gratia tua, ut te in me qescere delectet.
¶ O benedicte Deus, credo quod quiemadmo-
dum in me es per diuinitatem tuam, ita & in cū
etis rationalibus sis creaturis, factis ad imaginē
tuam. Turcis quoque & infidelibus, quippe qui
non es acceptor personarum. Sed et ipsi liberum
habent arbitrium suum, & tu eos in esse conser-
vas, nec discedis aliquando ab eis. Porro vita eo-
rum displiceret tibi; ideoque & amicitiam tuā sub-
trahis ab eis. Nobis vero te ipsum reliquisti in su-
per sanctissimo sacramento tuo. Proinde quia nec
sine gratia tua, nec sine eiusdem perceptione sa-
cramenti (in quo est sanctissimum corpus tuum
& anima tua cū tota diuinitate tua) viuere pos-
sum, dignare reficere esuriētem animam meam,
& refocillare sitibūdum cor meum gloriose cor-
pore tuo, & anima tua, & benedicta diuinitate
tua in hoc ipso sacramento latentibus, quatenus
in te mutari, & in gratia ac dilectione tua vale-
am permanere. Sed & hoc da mihi domine De-
us meus, ut ipsum in tui memoriam suscipiam,

FF v tuæ

MARGARITAE EVANG.

tuę videlicet crucifixionis ac mortis. Denique per ineffabilem dolorem illum , quem in cruce sustinuisti, aufer a me omnes malas delectatiōes carnis meæ, & adiuua me, vt nullam siue in celo siue in terra delectationem requiram , & omnem pœnam ac dolorem a quaniamiter feram, vt sic te in me quiescere delectet. Sed & per magnam paupertatem illam, quā ex amore pro me in cruce & toto spacio vitæ tuæ sustinuisti, omnē in me rebus temporaliū sitim & cōcupiscentiā extingue, et da mihi, q̄ placita sunt tibi in aia et corpore. Quia tu solus , quibus indigeam , optime nosti . Ideoque & fiducialiter in te projicio oīm curam & sollicitudinem meam, libenter facturus omnem voluntatem tuam. Postremo per maximam ignominiam illam, quam ex amore pro me in cruce sustinuisti, ita vt latrone te sceleratorem iudicarent , omnem a me ambitionem & animositatē repelle, quatenus in me honorem bene dicatum nomen tuum. Extrahe quoq; ex me quicquid displicet tibi, & restitue mihi quacunque placita sunt tibi, facque me hominē secundum cor tuum, vt sic tibi placere valeam, & tu te ipsum in me, quoties placuerit tibi, spiritualiter ac etiam sacramentaliter accipere possis. Quod tibi dulcissime domine Deus meus ex intimo faueo affectu cordis mei, nec ulli libentius quam tibi, quatenus in me iuxta voluntatem tuam per merita tua impleatur desiderium tuum. Amen.

Oratio pro humilitate ac patientia.

Cap. XLV.

Da

